

JAK SI FOFREM VYDĚLAT NA CESTU KOLEM SVĚTA? HLAVNĚ S NADHLEDEM...

Tento článek pochází z webu Za horami.cz, kde najdeš jeho online verzi včetně případné fotogalerie. Až budeš opět ve spojení se světem, můžeš se také podívat na Facebook [@zahoramicz](https://www.facebook.com/zahoramicz), co je nového.

Internet se jenom hemží nadšenými výlevy blogerů a travel influencerů (ten výraz jsem si nevymyslel), kteří nabízejí instantní recept na štěstí v podobě série selfie z „dobrodružných“ cest kolem světa. V poslední době jsem narazil na množství textů, které rozebírají, jak si takovou srandu dovolit i když nejste zrovna Rothschild. Fenomén lowcost cestování opanoval éter, a kdo neřeší peníze do poslední vindry, jako by neměl právo nosit krosnu. Rozhodl jsem se k malému shrnutí několika hlavních bodů, které se více či méně doslovně objevují napříč většinou dostupných zdrojů.

HODNĚ ŠETŘETE

Nečekaná rada pro všechny finančně negramotné. Každá uskrblená koruna vás přibližuje vytoužené cestě za sebepoznáním na thajské pláži. Ať to stojí, co to stojí...

Nejvíce se dá ušetřit samozřejmě na jídle. Návrat do studentských let a k vyvážené stravě v podobě rohlíku s hořčicí nemůže nikomu ublížit. Sami si denně vařte i do práce. Příjemně tak zabijete čas, který byste jinak mohli věnovat zbytečně nákladným koníčkům.

Na všechny záliby kromě běhání, které je zadarmo, rovnou zapomeňte. Relaxace mimo expediční režim je přežitek, který si spořivý dobrodruh nesmí dovolit.

Nemalé finance stojí i bydlení. Stan si tak či tak budete muset koupit na cestu, tak proč si na něj nezačít zvykat s předstihem? A do práce těch 15 kilometrů ujdete pěšky jakoby nic ...

Ne vždycky je kempování romantické ...

STAŇTE SE NOMÁDEM

Moderní nomádi si svůj život pochvalují. Ke štěstí jim stačí levný hotel s připojením k internetu a profese, ke které není příliš potřeba být v kontaktu s reálným světem. Ovšem, že nejste zrovna grafik, copywriter nebo programátor, vám nemůže stát v cestě. Důležitý je princip: vydělávat velké západní peníze a přitom žít na levném východě. Takže pozice prodavačky McDonald's v Kuala Lumpur je přesně to, co chcete.

Bez jurty to nepůjde, Murghab, Tádžikistán

ZBAVTE SE VĚCÍ, KTERÉ NEPOTŘEBUJETE

Třeba ledviny. Proč se zatěžovat hmotnými statky a kompletními dvojicemi párových orgánů, když se stejně chystáte na velkolepou výpravu, kde většinu ze svého současného majetku nebudete

potřebovat a na hranicích se nikdo po vaší druhé plíci ptát nebude? Rozprodání zbytečností je kýženým zdrojem příjmu. Stačí zvolit vhodný černý trh a důvěryhodného operátora, který vás v narkóze nevybere do mrtě a nevyčpe jako trofej pro zhýralého ruského magnáta.

...

HODNĚ VYDĚLÁVEJTE

S patnácti tisíci hrubého měsíčně je čas se zamyslet, jestli je takový život to pravé ořechové pro vaše skutečné vnitřní já. S výplatou na hranici životního minima vám nepomůže ani zázrak a můžete (resp. stejně musíte) šetřit jak matka samoživitelka, ale stejně vám to bude houby platné. Těch prvních sto tisíc nakonec stejně budete muset vzít v nějaké hůře zabezpečené bance.

Pokud jste zrovna čirou náhodou softwarový inženýr v renomované firmě, která si svých zaměstnanců váží a umí je ohodnotit, nejspíše se vám takový job nebude chtít opouštět. Ten vnitřní boj vám nezávidím.

Když si dost nakradete, můžete bydlet ve vile, jakou si postavil bývalý ukrajinský prezident Janukovič

CHCE TO TROCHU DRZOSTI A ODHODLÁNÍ

Všechno jde, když se chce. Pokud zrovna nemáte naspořeno půl mega, na svůj sen si můžete vydělávat po cestě drhnutím hajzlíků, protože přesně takováhle dobrodružná zkušenost vás posune k poznání podstaty bytí. Nezapomínejte taky, že cestovat se dá skoro bez utrácení. Mezi nejoblíbenější přesuny grátis patří dlouhodobě autostop a jízda v závěsu na podvozku vlaku. Jídlo nejsnáze seženete u pohostinných místních obyvatel, kteří jen čekají na všechny chudé turisty, které mohou v teple svého rodinného krbu nakrmit. Hlavně využijte, když vás pozvou na svatbu, protože k takovým zásobám se zase dlouho nedostanete.

Čas od času člověka pozvání od místních nemine, Zagatala, Ázerbájdžán

KONEC SRANDY. TROCHU REALITY, PROSÍM...

Ohledně cestovatelského šetření jsem při dlouhodobém průzkumu kromě poměrně užitečných a realistických tipů našel i solidní množství banalit nebo naopak šíleností. Velmi často jsem narazil na v reálném životě těžko dosažitelné extrémy nebo praktiky hraničící se zneužíváním něčí dobroty. [Své toulky](#) s většinou nechutně velkým báglem na hrbu se snažím provozovat v laciném módu, ale zároveň věřím, že všechno má své hranice.

Je potřeba položit si otázku: Co jsem ochoten obětovat, abych se podíval [na druhou stranu zeměkoule](#) a pár měsíců se nemusel vracet? Výpověď v práci, pokud jsem měl to štěstí, že mi za ni po dostatečně dlouhou dobu někdo dost dobře platil, je to nejmenší.

Osobně nevidím důvod, proč bych měl rok žít jako poustevník jen proto, abych si pak mohl trochu vyhodit z kopýtka. Uskrovnit se je jedna věc, ale pokud bych se měl vykašlat na veškeré koníčky, které mi zpřjemňují život v civilizaci, tak po roce putuji do blázince a ne do světa.

Prohlašovat, že cestuji „low-cost“ (nízkonákladově) ve chvíli, kdy při každé příležitosti někoho vyjídám, mi přijde poněkud pokrytecké.

Zejména východní národy bývají velmi pohostinné a sám jsem se mnohokrát neočekávaně ocitl [u cizího stolu „na čaji“](#). Ale vypočítavě spoléhat na dobrotu domorodců a záměrně ji využívat mi přijde zlé. Zvláště pokud si s sebou v batohu nesu notebook, na kterém plánuju nadatlit rádobyinspirativní článek, jak se světem toulám za hubičku. Pokud [médiá začínají psát o tzv. „begpackers“](#), asi je něco opravdu špatně...

Rovněž práce na dálku v převlečení za digitálního nomáda zní lákavě, dokud nedojdete k uvědomění, že to bude jen stěží o věčném posedávání s notebookem na pláži. Pokud neumíte skloubit práci a volný čas v rozumném poměru, je celkem jedno, jestli bydlíte v Brně nebo vietnamském hotelu. Samozřejmě, že možnost se na chvíli přestěhovat na neznámé atraktivní místo je velmi lákavá. Ale přijde mi, že halo, které se okolo tohoto fenoménu vytváří, poněkud opomíjí fakt, že práce na dálku má několik zásadních limitů. Mimo mně dobře známý obor, kterých je pro tuto srandu omezené množství, a bez vybudované klientely bych se do ní nepustil.

Pláž Ngapali v Myanmaru je všechno, jenom ne pracovní prostředí

PENÍZE NEJSOU VŠECHNO

Vycestovat se dá skutečně s **poměrně malými prostředky** ve srovnání s tím, na kolik nás přijde běžný život doma. Stačí si vybírat z relativně levnějších zemí, počítat s menším až nulovým komfortem, pomalými přesuny, projevovat základní prvky finanční gramotnosti a nebát se dobrodružství. Tímto článkem se však snažím vnést trochu reality do současného boomu cestovatelů, kteří se snaží vytvářet dojem, že zážitky nic nestojí.

Vždy, když mě cesta nestála přímo peníze, stála mě dřinu, čas nebo odříkání.

A to nemluvím o tom, že se ze všech sil snažím, aby za ni neplatil někdo jiný (regulérní způsoby výdělků nebo dobré crowdfundingy typu trabantů expedic do toho nepočítám). Je jen na vás, jakým směrem se vydáte a v jakém poměru pokryjete náklady. Na druhou stranu jsou to právě způsoby levného cestování, které většinou vedou k nejzajímavějším zážitkům. Pokud je rozdýcháte...

Všechna čest cestovatelům, kteří přiznávají **celou realitu** a ne jen vybrané pasáže, protože skoro nic není tak jednoduché a růžové, jak prezentují některé sluncem prozářené facebookové profily. Často vidáme jen **nablýskanější stranu mince**, zatímco ta druhá leží ve stínu, kde se jí dotyční snaží ukrýt, aby jejich život a blogísek vypadaly dostatečně happy.

Občas nás život zavede na temnější cesty

Tento článek pochází z webu [Za horami.cz](https://zahorami.cz), kde najdeš jeho online verzi včetně případné fotogalerie. Až budeš opět ve spojení se světem, můžeš se také podívat na Facebook [@zahoramicz](https://www.facebook.com/zahoramicz), co je nového.